

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.230/2018/6.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke
é dr. Csernay Krisztina előadó bíró
. Tálné dr. Molnár Erika bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Az alperes:

Az alperes képviselője:

A per tárgya: fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.826/2017/4.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 21.M.380/2017/8-I.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.826/2017/4. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezését nem érinti, ezt meghaladóan hatályon kívül helyezi és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 21.M.380/2017/8-I. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A 24.000 (huszonnégyezer) forint másodfokú és az 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes 2008-tól állt hivatásos szolgálati viszonyban az alperesnél, a Bünygyi Főigazgatóság Központi Nyomozó Főosztályán a perbeli időszakban pénzügyőr szakértő, főnyomozó beosztásban teljesített szolgálatot.
- [2] Az alperes Humánpolitikai Főosztálya 2016. május 3-án e-mailben

értesítette a felperest arról, hogy időszakos fizikai alkalmassági vizsgálaton kell megjelennie. A felperes munkáltatói utasítással szemben előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a 2016. június 26-án kelt határozatával elutasította.

- [3] Az alperes Bűnügyi Főigazgatósága Humánpolitikai Főosztálya a NAV Központi Nyomozó Főosztály vezetője részére írt levelében tájékoztatást adott arról, hogy a felperes időszakos fizikai alkalmassági vizsgálatára 2016. augusztus 17-én kerül sor. Az iratot a felperes részére - ... igazgatósági osztályvezető jelenlétében - közvetlen felettese, ... vizsgálati osztályvezető 2016. augusztus 11-én adta át. A felperes az irat átvételekor szóban jelezte felettesének, hogy az időszakos fizikai alkalmassági vizsgálatra való berendelésének nincs jogszabályi alapja, ezért szolgálati panaszt kíván benyújtani, egyidejűleg írásbeli feljegyzésben tájékoztatta a főosztályvezetőt arról, hogy a jogszabálysértő intézkedéssel nem ért egyet, ebből adódóan az előírt időpontban nem tud megjelenni a vizsgálaton. ... osztályvezető a feljegyzést aláírta és azt ... főosztályvezető-helyettes részére továbbította. Az osztályvezető később a felperesnek elmondta, hogy a feljegyzés elolvasását követően ... főosztályvezető-helyettes azt mondta, hogy „Ha nincs rá jogszabály, akkor is el kell mennie a fizikai alkalmassági vizsgálatra” a felperesnek.
- [4] A felperes ugyanezen a napon előterjesztett szolgálati panaszát az alperes bűnügyi főigazgatója - miután annak nem adott helyt - az előljáró parancsnokhoz felterjesztette. Az alperes vezetője a 2016. október 11-én hozott határozatával a felperes szolgálati panaszának helyt adott arra hivatkozással, hogy a 73/2013.(XII.30.) NGM rendelet 8. § (4) bekezdés b) pontja szerint a pénzügyőrnek nem kell időszakos fizikai alkalmassági vizsgálaton részt venni, ha nem kizárólag pénzügyőr által betölthető munkakörben foglalkoztatják. A felperes munkakörét a 40/2014.(XII.29.) NGM rendelet 1. számú melléklete nem tartalmazza, ezért számára kötelező időszakos fizikai alkalmassági vizsgálat nem volt elrendelhető.
- [5] A felperes a 2016. augusztus 17-ére kitűzött időszakos fizikai alkalmassági vizsgálaton nem jelent meg, ezért az alperes vele szemben fegyelmi eljárást indított, amelynek eredményeként a 2016. december 21-én meghozott 60000-1/11884-33/2016/ált. számú határozatával megállapította, hogy a felperes a NAV tv. 33/G. § (1) bekezdése szerint fegyelmi vétséget követett el, mert megsértette a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 102. § (1) bekezdés a) és b) pontjában, valamint a 103. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat, amikor nem jelent meg az időszakos fizikai alkalmassági vizsgálaton annak ellenére, hogy arra szolgálati előljárói figyelmeztetést felhívták és továbbra is fenntartották a vizsgálatra kötelező rendelkezést. A Fegyelmi Tanács a NAV tv. 34/A. § (4) bekezdés alapján a fegyelmi vétség elkövetésének megállapítása mellett fegyelmi büntetés

mellőzéséről döntött.

- [6] Az alperes utasítására a felperes 2016. december 12-én az időszakos fizikai alkalmassági vizsgálaton részt vett, amelynek eredményeként „fizikailag alkalmatlan” minősítést szerzett.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [7] A felperes a keresetében a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését és annak megállapítását kérte, hogy az időszakos fizikai alkalmassági vizsgálat eredménye miatt az alperes rá nézve hátrányos jogkövetkezményeket nem alkalmazhatott. Keresetében arra hivatkozott, hogy az időszaki alkalmassági vizsgálaton való részvételre parancsot, utasítást sem szóban, sem írásban nem kapott, a vizsgálat időpontjáról szóló tájékoztatást a Humánpolitikai Főosztály vezetője, illetve annak helyettese írta alá, akik felperesnek nem felettesei. A hatályos jogszabály alapján időszakos fizikai vizsgálatra nem volt kötelezhető és az ezzel kapcsolatos szolgálati panaszának az alperes vezetője helyt adott.
- [8] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a fegyelmi eljárást jogszerűen folytatta le és a fegyelmi határozatban jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a felperes fegyelmi vétséget követett el. A szavak általános jelentése szerint felperes utasítást kapott a fizikai alkalmassági vizsgálaton való részvételre, majd a főosztályvezető-helyettes utasításának megerősítését közvetlen felettese szóban is közölte vele, ezért a vizsgálaton való részvételt a felperes jogszerűen nem tagadhatta meg.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

- [9] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 21.M.380/2017/8-I. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és a felperest 20.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.
- [10] Ítéletének indokolásában a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: NAV tv.) 33/G. § (1) bekezdésében, a 34/A. § (4) bekezdésében, a 6. § (3) bekezdésében és a 19. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján rögzítette, hogy a Központi Nyomozó Főosztályon a felperes részére utasítás és parancs kiadására jogosult elöljárói ... osztályvezető, ... főosztályvezető-helyettes és ... főosztályvezető voltak.
- [11] A felperes részére a 2016. augusztus 17-ei időszakos fizikai alkalmassági vizsgálaton való részvételre szóló utasítást ... adta át, amelynek során a felperes jelezte, hogy a vizsgálatra berendelését jogszabálysértőnek tartja. Az erről szóló írásbeli feljegyzését a felperes közvetlen felettese a főosztályvezető-helyettesnek továbbította, aki az utasítást megerősítette és közölte, hogy a felperesnek el kell mennie a fizikai alkalmassági vizsgálatra. Ez utóbbi szóbeli utasítást ... adta át a felperes részére.
- [12] A közigazgatási és munkaügyi bíróság álláspontja szerint annak ellenére, hogy a felperes fizikai alkalmassági vizsgálaton való

részvételre történő utasítás ellen előterjesztett szolgálati panaszának az előjáró utóbb helyt adott, a felperes a rendelkezést nem tagadhatta meg, mivel a vizsgálaton részvétellel bűncselekményt nem követett volna el [Hszt. 3. § (1) bekezdés], továbbá a szolgálati előjáró a jogsértésről való tájékoztatást követően is fenntartotta az utasítást. Az utasítás megtagadásával a felperes kötelezettségszegést követett el, így ennek tényét az alperes a fegyelmi határozatban jogszabálysértés nélkül állapította meg.

- [13] Az elsőfokú bíróság a Pp. 123. §-a szerinti feltételek hiányában a felperes megállapításra irányuló kereseti kérelmét elutasította azzal, hogy egy jövőbeli, még meg nem történt munkáltatói magatartásra nézve a bíróság nem hozhat döntést.
- [14] A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék a 4.Mf.680.826/2017/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az alperes 2016. december 21-én kelt 60000-1/11884-33/2016.ált. számú fegyelmi határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest 10.100 forint együttes első-és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte. Álláspontja szerint a Pp. 123.§ -ban rögzített eljárásjogi feltételek hiányában az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a felperes megállapításra irányuló kereseti kérelmét, ezért e részében az elsőfokú ítéletet a Pp. 254.§ (3) bekezdése szerint, helyes indokai alapján helybenhagyta.
- [15] Ítéletének indokolásában azonban nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak a fegyelmi határozattal összefüggő, keresetet elutasító rendelkezésével. Megállapította, hogy a fegyelmi határozat meghozatala előtt az alperes vezetője a felperes szolgálati panaszának helyt adva megállapította, hogy a felperes 2016. augusztus 17-ei időszakos fizikai alkalmassági vizsgálaton való részvételre való utasítása jogszabálysértő volt, mivel a felperesre kiterjedt a 73/2013.(XII.30.) NGM rendelet 8. § (4) bekezdés ba) pontja szerinti mentesítés.
- [16] A fegyelmi határozat indokolása szerint mivel a munkáltató utasítása a Hszt. 103. § (1) és (2) bekezdésének alapján nem ütközött jogszabályba, a fegyelmi vétség elkövetése szempontjából a szolgálati panasz pozitív elbírálása nem volt releváns. Ebből következően a perbeli jogvita elbírálásakor a törvényszéknek abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes magatartása megvalósította-e a Hszt. 103. § (2) bekezdésében foglaltak vétkes megszegését.
- [17] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló periratokkal kiegészített és pontosított tényállás alapján iratellenesnek találta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy ... főosztályvezető-helyettes megerősítette a felperes fizikai alkalmassági vizsgálatra berendeléséről szóló utasítását.
- [18] A törvényszék álláspontja szerint ... osztályvezető tanúvallomása alapján nem lehetett egyértelmű következtetést levonni arra, hogy a felperes Hszt. 103. § (2) bekezdésének megfelelő feljegyzését - amely szerint az időszakos fizikai alkalmassági vizsgálatra

berendelése jogellenes - követően a szolgálati előljáró egyértelműen közölte volna a felperessel a korábbi utasítása fenntartását. A tanúvallomása szerint ugyanis az osztályvezető-helyettes válaszát nem a felperes által készített feljegyzés és szolgálati panasz átadásakor, hanem később, még ezen a napon közölte a felperessel. A felperes a per során maga sem vitatta, hogy később az osztályvezető informálta őt a főosztályvezető által elmondottakról, ugyanakkor tagadta, hogy ezt a vizsgálaton való megjelenésre vonatkozó utasítás megerősítéseként közölte volna. Ebből következően alaptalan volt az az elsőfokú ítéleti megállapítás, hogy ... szóbeli utasítását az osztályvezető azzal adta volna át a felperesnek, hogy felhívta a figyelmét, mely szerint ez a főosztályvezető-helyettes kifejezett utasítása. Ezt a peradatok nem támasztották alá, ... a fegyelmi eljárás során tanúként pedig kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a fizikai alkalmassági vizsgálatra kötelezésről nem született parancs.

- [19] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a perben az alperest terhelte annak egyértelmű bizonyítása, hogy a szolgálati előljáró kifejezetten és egyértelműen közölte, hogy a felperes írásbeli kifogásai ellenére köteles megjelenni a fizikai alkalmassági vizsgálaton. Az alperes azt állította, hogy ... főosztályvezető-helyettes csupán a véleményét közölte ...-nal, aki ezt részére nem utasításként továbbította, hiszen ellenkező esetben a felperes írásban kérte volna a jogszerűtlen utasítás megerősítését, amelyre azonban nem került sor. Minthogy az alperes nem tudta kétséget kizáró módon bizonyítani, hogy a főosztályvezető-helyettes a jogszerűtlen utasítás megerősítéséről döntött és ezt a felperesnek egyértelműen a tudomására hozta, ezért a Hszt. 103. § (2) bekezdésében foglalt vétkes kötelezettségszegés elkövetése részéről nem volt megállapítható.
- [20] A másodfokú bíróság egyetértett a felperes azon fellebbezési érvelésével is, hogy mindvégig jogkövető magatartás tanúsítására törekedett, nem kívánt jogszabályt sérteni, a szolgálati út betartásával kívánt eljárni, ezért a vétkessége nem volt megállapítható.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

- [21] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, továbbá jogtanácsosi munkadíjban történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a felperes alkalmassági vizsgálatra kötelezésének megerősítése és vétkessége kérdésében a bizonyítás eredményének mérlegelésekor a tényállást nem megfelelően állapította meg, ezért a jogerős ítélet a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.
- [22] A munkáltató a felperest a 2017. augusztus 17-ei időszakos fizikai alkalmassági vizsgálaton való megjelenésre utasította. A fegyelmi és a bírósági eljárás során a felperes nem vitatta, hogy ... osztályvezetőtől még a szolgálati panasz megtételének napján

értesült arról, hogy ... főosztályvezető-helyettes megerősítette az utasítást azzal, hogy közölte, hogy a felperesnek „el kell mennie a fizikai alkalmassági vizsgálatra”. A felperes a fegyelmi eljárás során nem hivatkozott arra, hogy az osztályvezető máshogy adta volna át részére a közte és a főosztályvezető-helyettes között lezajlott beszélgetést, mint ahogy azt a tanúmeghallgatási jegyzőkönyvben elmondta. Az alperes érvelése szerint a főosztályvezető-helyettes kijelentését a szavak általános jelentése szerint kizárólag úgy lehetett értelmezni, hogy a felperesnek a feljegyzésben előadottak ellenére is el kell mennie az alkalmassági vizsgálatra. Ezt az értelmezést támasztja alá, hogy az ügyben döntési kompetenciával rendelkező főosztályvezető-helyettes munkahelyen, munkaidőben beszélt az osztályvezetővel egy beosztott feljegyzéséről, amellyel kapcsolatos egyértelmű véleményét az osztályvezető tudomására hozta.

[23] A felperes a hivatásos jogviszony vállalásával olyan többletkötelezettségeket is vállalt, amelyek a jogviszony sajátosságából erednek. A Hszt 13.§ (2) bekezdése alapján a felperes szigorú fegyelmi rendben köteles az előljáró utasításainak engedelmeskedni. A szolgálati előljáró álláspontja kizárólag munkáltatói döntésnek minősülhet, a foglalkoztatottnak nincs lehetősége azt magánvéleménynek tekinteni. Az előljáró által adott utasítás akkor sem tekinthető magánvéleménynek, ha azt nem közvetlenül személyesen közölte vele. Az előljárónak nincs lehetősége a döntéseit minden egyes alkalommal személyesen közölni a beosztottaival, azonban a döntéseknek a címzetthez való eljutása a szolgálati út rendszere által biztosított. A perbeli esetben a főosztályvezető-helyettes közvetlen beosztottjával, az osztályvezetővel közölte, hogy a felperesnek mindenképpen el kell mennie az alkalmassági vizsgálatra, aki ezt a felperes részére továbbította. Az alperes álláspontja szerint ezért a másodfokú bíróság jogszabályt sértett, amikor elfogadta a felperes azon állítását, hogy részére nem a vizsgálaton való megjelenésre kötelezés megerősítéseként közölték a főosztályvezető-helyettes utasítását.

[24] A másodfokú bíróság jogszabálysértően fogadta el a felperes azon állítását is, mely szerint amennyiben a részére utasításként közölték volna ... főosztályvezető-helyettes döntését, kérte volna annak írásbeli megerősítését, amire csak azért nem került sor, mert sem a felperes, sem pedig a közvetlen felettese részéről nem merült fel, hogy a főosztályvezető-helyettes fenti kijelentéseit a jogszerűtlen utasítás megerősítéseként értelmezzék. A bíróság ezen állítás megerősítésére ... tanúvallomásának azon részét hívta fel, mely szerint a fizikai alkalmassági vizsgálatra kötelezésről nem született parancs. ... osztályvezetőnek a másodfokú bíróság által hivatkozott nyilatkozatát megvizsgálva és értelmezve azonban megállapítható, hogy az nem a parancs megerősítésének kérdésére vonatkozik, hanem magára a vizsgálatra kötelezésre.

[25] Az alperes álláspontja szerint az osztályvezető tanúvallomásában

nem tett arra vonatkozóan nyilatkozatot, hogy ... főosztályvezető vizsgálatra kötelezésével kapcsolatos megerősítő nyilatkozatát az ő magánvéleményeként értelmezte volna. A másodfokú bíróság azon álláspontja, hogy a felperes a vizsgálatra kötelezés megerősítése esetén bizonyosan kérte volna annak írásba foglalását, kizárólag feltételezés és nem szolgálhat a bírósági döntés indokolásaként.

- [26] A törvényszék a felperes vétkességének ... tanúvallomására alapította, azonban sem ő, sem pedig ... osztályvezető nem mondott a felperes részére olyat, hogy a szolgálati panasz benyújtása, avagy a feljegyzés megírása mentesítené a felperest a vizsgálaton való részvétel alól. A felperes a már hivatkozott feljegyzésében is közölte, hogy az alkalmassági vizsgálaton nem fog megjelenni, távolmaradását nem tette függővé vezetői megerősítéstől, hanem kategorikusan kijelentette, hogy a vizsgálatra nem megy el.
- [27] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és az alperes felülvizsgálati perköltségben történő marasztalását kérte.
- [28] Álláspontja szerint jóhiszemű eljárását két tanú is igazolta és alátámasztotta, hogy a fegyelmi eljárás során mindvégig együttműködő volt. Jóhiszeműségét támasztja alá az a körülmény, hogy miután értesült a fegyelmi eljárás megindulásáról, önként jelentkezett az időszakos fizikai alkalmassági vizsgálatra annak ellenére, hogy időközben a NAV vezetője szolgálati panaszának helyt adott.
- [29] A felperes állítása szerint az osztályvezető nem hívta fel a figyelmét arra, hogy ... utasítást adott a fizikai alkalmassági vizsgálaton való megjelenésre, és ezért kérheti az utasítás írásbeli megerősítését. Nem értett egyet az alperes azon felülvizsgálati álláspontjával sem, mely szerint a szolgálati előljáró álláspontja kizárólag munkáltatói döntésnek minősülhet, a foglalkoztatottnak nincs lehetősége azt magánvéleménynek tekinteni. Az utasítás kiadása történhet közvetlenül és közvetett módon is, azonban egyértelmű kell, hogy legyen. Életszerűtlen, hogy a szolgálati előljáróval folytatott minden egyes beszélgetést utasításnak kellene tekinteni, illetve a szolgálati előljárók nem közölhetnének úgy véleményt, hogy ahhoz ne kapcsolódjon végrehajtási kényszer. Nem bizonyított tény pedig a felperes terhére nem értékelhető.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [30] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint megalapozott.
- [31] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok értékelésének okszerűtlenségét panaszolva a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott. A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadása és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [32] A Kúria töretlen gyakorlata értelmében (BH.1995.193., BH.1999.44.)

a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelése körében nem történt-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az erre alapított felülvizsgálati kérelem akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat azok egybevetése során nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen vagy lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.

- [33] A Kúria álláspontja szerint a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésével értékelte, ezért az erre alapított jogerős ítélete jogszabálysértő.
- [34] A perben nem volt vitatott, hogy a munkáltató a felperest 2017. augusztus 17-én történő időszakos fizikai alkalmassági vizsgálaton történő megjelenésre írásban utasította. Ennek visszavonására írásban nem került sor. Az alperes határozatával a fegyelmi vétség elkövetését csupán megállapította, büntetést azonban nem alkalmazott, így az eset összes körülményét értékelte.
- [35] A Hszt. 103.§ (1) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagja szolgálatteljesítése során köteles végrehajtani a szolgálati előljáró parancsát, a felettes rendelkezését, kivéve, ha azzal bűncselekményt követne el. Ezen kívül a hivatásos állomány tagja a jogszabálysértő parancs vagy rendelkezés utasítását nem tagadhatja meg, a parancs vagy rendelkezés jogellenessége esetén figyelemfelhívással élhet. Ha azonban a szolgálati előljáró a parancsát, a felettes a rendelkezését ennek ellenére fenntartja, azt kérelemre írásba kell foglalni (Hszt. 103.§ (2) bekezdés).
- [36] A főosztályvezető írásbeli utasítása a szolgálati panasznak későbbiekben helyt adó határozat szerint ugyan jogszabályba ütközött, azonban bűncselekményt nem valósított meg. A felperes tehát a Hszt. 103.§ (2) bekezdése szerint figyelemfelhívással élhetett, azonban a rendelkezés végrehajtását nem tagadhatta meg.
- [37] Nem volt vitatott a perben, hogy a felperes feljegyzésének átadását követően a főosztályvezető-helyettes az osztályvezető részére azt közölte, hogy „nem baj, akkor is el kell mennie”. Az osztályvezető az egybehangzó tanúvallomások alapján ezt az üzenetet tolmácsolta a felperes részére, amely kijelentés tartalma, a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint a korábbi rendelkezés, vagyis a fizikai alkalmassági vizsgálaton történő részvétel előírásának fenntartását jelentette. Az a körülmény, hogy a korábbi rendelkezés fenntartását az osztályvezető a felperes feljegyzéséhez képest később, de még ezen a napon adta át és kifejezetten nem hívta fel a felperes figyelmét arra, hogy ez a főosztályvezető utasítása nem következik az eltérő jogértelmezés, ezért téves a másodfokú bíróság

azon következtetése, hogy az átadott „üzenet” magánvélemény volt. Ilyen tartalmú kijelentést ugyanis az osztályvezető nem tett, közlése egyértelműen a főosztályvezető kijelentésének tolmácsolása volt a felperes részére.

- [38] A Hszt. 13. § (2) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszonyból fakadó kötelmeit – a rendvédelmi szerv rendeltetés szerinti feladatainak megvalósítása érdekében – önkéntes vállalás alapján élethivatásként, szigorú függelmi rendben, akár életének és testi épségének kockáztatásával és egyes alapjogai korlátozásának elfogadásával teljesíti.
- [39] A Hszt. 13.§ (2) bekezdése alapján egy írásbeli utasítás szóbeli fenntartását a szigorú függelmi rendre is tekintettel nem lehetett magánvéleménynek tekinteni akkor sem, ha azt az utasítást kiadó a közvetlen felettesen keresztül közvetíti. Minthogy a felperes az utasítás írásbeli megerősítését nem kérte, így azt a Hszt. 103.§ (2) bekezdése alapján köteles volt azt végrehajtani.
- [40] A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokból megalapozatlanul következtetett a felperes vétkességének hiányára. A perben rendelkezésre álló adatokból okszerűen nem vonható le következtetés arra, hogy a felperes a félreértelmezett osztályvezetői közlés okán nem kérte a rendelkezés megerősítésének írásba foglalását. A felperest előljárója írásban utasította a fizikai alkalmassági vizsgálaton való részvételre, amit a feljegyzést követően szóban is fenntartott, ezért az utasítás visszavonására a felperes okszerűen nem következhetett, így a fenntartott utasítás végrehajtásának megtagadása vétkes kötelezettségszegést valósított meg, amelynek alapján a fegyelmi felelőssége megállapításáról szóló határozat jogszerű volt.
- [41] A Kúria a fentiek alapján a jogerős ítéletet a a felülvizsgálattal nem támadott részében nem érintette, ezt meghaladóan a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

Záró rész

- [42] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.
- [43] A fellebbezési és a felülvizsgálati eljárás illetékét a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. január 23.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay
Krisztina s.k. előadó bíró,
Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági ügyintéző